

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lvdovici || De Ponte Vallis-||Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-||libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1626

§. 1.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45802](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45802)

S. I.

AD HÆC adeò ingentia damna auertenda, eorumque radicem euellendam adfert S. Basilius efficaces valde rationes & remedia, quæ tendunt ad mortificandum cum magna perfectione inordinatum hunc amorem quorum summam collegit noster P. S. Ignatius in quadam Regula dicens; vnicuique eorum, qui Societatem ingrediuntur, curandum est, vt omnem carnis affectum erga sanguine iunctos exuat, ac illum in Spiritualem conuertat, eosque diligit eo solum amore, quem ordinata charitas exigit, vt qui mundo, ac proprio amori mortuus, Christo Domino nostro soli viuat, eumque loco parentum, fratrum & rerum omnium habet.

HINC deducemus omnes huius detrimenti radices, earumque remedia. Et *primum* sit, vt Religiosus persuadeat sibi: se per vota sua mortuum esse mundo; nec solum mortuum, sed etiam crucifixum: ac proinde tanquam mortuus esse debet omnibus mundi hominibus. Et cum parentes & cognati, quamdiu vitam non mutant, fiuntque Religiosi, sint mundi huius ciues: debet eos fugere sicut ipsummet mundum. Et ita Christus Dominus noster semel dixit quibusdam suis cognatis: (quos Euangelium fratres eius vocat, eique aduertebantur) *a non potest mundus adisse vos: me autem odit.* Et eam ob causam noluit cum eis ascendere in templum Ierusalam: (postea tamen ascendit cum suis discipulis) eis significans, quod à partibus mundi starent; ac propterea mundus eos diligeret, sed ipse eiusque discipuli non essent ex mundo: ac propterea mundus eos odisset. Cum igitur ipsi ei aduersaretur, noluit eos habere socios in ascensu ad templum; sed suos discipulos, qui erant ipsi conformes. Hac S. Basilij ratione reijci debent cognatorum rationes: cum absque causa impellunt nos vt illorum negotijs nos immisceamus. Quemadmodum fecit S. quidam Abbas nomine Apollo; de quo refert Cassianus, quod cum esset in cella sua reclusus; accederetque frater eius, ac peteret, vt inde exiret; ac iuaret extrahere bouem ex quodam luto, in quo hæsitabat; ei S. Abbas respondit, vt vocaret ad id tertium fratrem; quem habuerant. Et cum is, qui aderat, responderet: iam ante quindecim annos illum obijisse; ideoque impossibile esse è sepulchro eum educere: tunc Sanctus replicauit: ego autem à viginti iam annis mortuus sum, & in hac cella sepultus propter amorem Christi, qui vult, vt non me immisceam, ne quidem *sepeliendis meis paritibus*: quemadmodum enim mortuus non se inferit rebus viuentiū, nec sciendis nec expediendis: ita Religiosus verè iam mortuus mundo, meritò se excusat, ne inaniter immisceat se rebus & negotijs eorum, qui sunt pars mundi, à quo Religiosi sunt disiuncti.

HINC secunda deducenda est ratio valde efficax ad eundem finem: nam Religiosus, quod sit mudo mortuus, id est, vt vitam quandam nouam instituat,

Reg. 8. sum
marij ex c.
4. Examin.

“
“
“
“

I.

a Ioan. 7. 7.
c. 15. 12.

Col. 2. 4. 6. 9

b Mat. 2. 22

c Lnc. 9. 59.

omnibus, quę in mundo sunt superiorem: ideoque nouos Patres, nouos fratres, Ciuitatem nouā, habitum & conuersationem nouā accepit: in omnibus enim debet esse homo nouus, exutus iā operibus veteris hominis: cederet illi malę, quod ad vetera rediret, quę deseruit: ad conuersandū scilicet cum Patribus & amicis antiquis; & ad antiquā, quā cū eis habere cōsueuerat, cōuersationē. Huc respicit insigne illud Saluatoris respōsum ad quendam suū discipulū quē vocabat, vt ipsum sequeretur: qui cū dixisset: *c. Domine permisce mihi primū ire & sepelire patrē meum. Ipse Iesus dixit ei: sine vt mortuus sepeliat mortuos suos: tu autē vade, & annuntia regnū Dei.* Quasi ei dixisset: seculares viuūt mūdo & carni, sed sunt spiritui mortui: tu cōtrā mortuus es mūdo & carni, sed spiritu viuus Deo: illi sunt ex Ciuitate mortuorū: eorū. n. vita potius mors dicenda est: tu es ex Ciuitate viuentium: quia mors tua potius meretur nomen vitę. Quamobrem sine, mortuos attēdere, vt mortuos suos curent: hoc est, seculares curent negotia secularia: nec tu te immisceas eis: sed veni sequere me, impendens te operibus regni mei proprijs. Et (vt perpendit S. Basilius) neq; ad punctum quidem temporis ab ipso seungi permisit, vt se immisceret in rem, quam seculares poterāt expedire. vt hinc Religiosi, qui sunt eius discipuli, intelligant se iam non esse de hoc mundo inferiori; sed spiritu translatos esse ad mundum alium, hoc superiorem. Cuius contrarium si fiat, id verē est retrocedere. Vnde cuidam alteri discipulo volenti redire in domum suam, vt quasi illam lustraret, vt posset illi renunciare, audiuit tremendum illud verbum: *d. nemo mittens manum suam ad aratrum, & respiciens retro, aptus est regno Dei.* Iure optimo possemus dicere implicanti se huiusmodi occupationibus carnis & sanguinis, quod Sanctus Hieronymus in alia occasione dixit: Quid agis in mundo, qui maior es seculo? Et quod dixit Sanctus Augustinus: cū cōperimus esse seculo maiores: nulla seculi cupiditas progressum & cursum nostrum retardet.

d Lnc. 9. 62

Epist. 1. de Smaibus 5.

3.

c Ma. 10. 34
Lnc. 12. 51.

PRÆTEREA nunquam pax ineunda est cum hostibus quamdiu pugna durat occasio: esset enim pax ficta, & causa amittendi victoriam. Hanc pugnam instituit iam Religiosus cum suis parentibus & cognatis, vt impletet quod dixit Christus Dominus: *e nolite arbutrari, quia pacem venerim mittere in terram: non veni pacem mittere, sed gladium & separationem. Veni enim separare hominem aduersus patrem suum, & filiam aduersus matrem suam; nam inimici hominis domestici eius.* Cur ergo vult pacem inire cum illis, & sese immiscere & implicare cum ijs, quos habet hostes suę perfectionis, & salutaris? Si se ab eis separauit, vt Christo meliūs seruiret: cur ad eos redit qui ipsam separabunt à Christo. Si gladius verbi Dei ipsum diuisit: & separauit à suis parentibus; eiusque corde euulsit inordinatum, quem ad eos habebat amorem: cur non sanctam hanc diuisionem & separationem conseruabit: et

qua

qua pax hæc & vnio cum Christo Salvatore suo dependet? qui etiam dixit
Qui amat patrem aut matrem plus quam me, non est me dignus. Plus eos amat,
 quam Christum, qui eum relinquit, vt eis placeat: qui tamen eos reliquerat,
 vt Christo placeret. Quod si minus eos amat quam Christum, semper quod
 Christi est, præferre debet ei, quod ad illos spectat. Quod vt magis vrgeret,
 cum dixisset. *g Si quis venit ad me & non odit patrem suum & matrem, adiecit:*
atque autem & animam suam; non potest meus esse discipulus. Cum igitur iam
 Christi scholam sis ingressus: cur non odis patrem & matrem sancto hoc o-
 dio, quod carnalem omnem amorem & imperfectum expellit ex corde? Qui
 alterum odit: nec visitare illum vult, nec videre, nec audire, nec alloqui,
 nec literas eius accipere, aut aliqua noua siue nuntium de eo habere: nec
 gaudet de prosperitate eius, nec subsidium præbet in aduersis, nec velle
 eius meminisse; sed obliuisci, & ex memoria sua omninò abolere, atque si
 mortuus iam esset ad omnia, quæ illum contingunt. Si itaq; tuos parentes
 odio hoc sancto prosequeris: omnia hæc quantum in te est, erga illos effi-
 cies in eo gradu, quo aliter faciens, impediretur, quò minus esses perfectus
 Christi discipulus: ad hoc enim ad Christi scholam peruenisti. Si eruisi tibi
 oculum, abscidisti pedem, & manum, qui te scandalizabant: cur vis iterum
 recipere, tibi que coniungere: siquidem non minus te nunc scandalizabit,
 quam antea? Maneant itaque illi in suo loco, & tu consistes in tuo: & sic sine
 scandalo poteris progredi in obsequio Christi.

MEMOR etiam esto, quid Moyses dixerit declarans perfectionem anti-
 quorum Leuitarum: *h Qui dixit patri suo & matri sua: nescio vos; & fratribus*
meis ignoro vos; & nescierunt filios suos. Hi custodierunt eloquium tuum, Domine, &
pacum tuum seruauerunt. Cum igitur votis tuis sis obstrictus, implere ver-
 bum, quod promisti Deo; & fidelis esse pacto, quod cum illo iniisti, sequē-
 di ipsum cū perfectione: necesse est non ampliùs cognoscere parentes tuos,
 nec maiorem amorem aut memoriam eorum seruare, quam eorum, quos
 nunquam nouisti: in eo quod ad tua vota Regulas que seruandas est neces-
 sarium. Vocatus es? vt Christum verè agnoscas, & familiaritatem cum eo
 inuas: necesse igitur est renuntiare familiaritati cum eis, qui hanc Christi no-
 titiam, & cum eo communicationem impediunt. Nam (vt ait S. Gregorius)
 ille desiderat familiariter agnoscere Dominum; qui ob eius amorem igno-
 rat, quos carnaliter agnoscebat: non enim sine graui detrimento scientia
 Dei minuitur, si cum carnis notitia coniungatur: & qui optat intimè vni-
 onem communi omnium patri: retrahere se debet à carnalibus parentibus: me-
 mor illius, quod Psalmista dixit: *Obluiscere populum tuum, & domum patris*
tui. Et concupiscet Rex decorem tuum: quoniam ipse est Dominus Deus tuus. Mag-
 na perfectio est non solum deserere domum patris sui; sed etiã eius obliuisci,

f Adm. 10. 37

g Luc. 14. 26

4.
h Deu. 33. 9

Lib. 7. mor

i Psal. 44. 11.

& planè horrere: siquidem post hoc tanta accedit virtutum pulchritudo, quæ sufficit, vt Rex cælestis illam concupiscat, seseque offerat eam habenti, vt eius sit Deus ac Dominus cum speciali cura & amore sicut patens caram gerit filia suæ, & sponsus sponsa suæ. Huc accedit præclarum illud mandatum Christi Domini ad suos Apostolos dicentis: *Patrem nolite vocare vobis super terram: vnus est enim Pater vester, qui in cælis est.* In quibus verbis duas res valde notandas proponit. Prima est, vt ita exactè amorem & memoriam parentum carnalium deponant, vt nec eorum nomen ore suo proferant. Cuius rei aded rarum nobis reliquit exemplum: vt in toto sacro Evangelio non inueniatur quod Virginem Sanctissimam Matrem suam nomine matris compellauerit: sed tantum mulieris: vt ostenderet, quàm esset auulsus à nimio naturali amore filiorum erga matres. Et cum ipsa mater eum in templo inueniens diceret: *Pater tuus & ego dolentes querebamus te:* ipse quasi extraneum, & alienum reputans nomen Patris, respondit nomen illud reiiciens: *Quid est, quod me querebatis: nesciebatis quia in us, quæ Patri mei sunt, oportet me esse?* ita insinuans, se non habere Patrem in terra: sed in cælo: in cuius seruitio sese occupabat. Et iterum, cum ei diceretur: *mater tua & fratres tui quærunt te,* respondit extendens manum in discipulos suos: *ecce mater mea, & fratres mei. Quicumque enim fecerit voluntatem Patris mei, qui in cælis est: ipse meus frater, & soror, & mater est.* Qua sententia sensum suum confirmauit, quod non tanti faceret cognationem carnalem, atque Spiritualem. cuius fundamentum est, quod quis sit eius discipulus, & faciat Dei voluntatem; quod potest esse omnibus commune. Ex quo infert sanctus Basiliius: hoc verbum *meum & tuum* non debere vsurpari in Religione, etiam cum nominantur Patres, aut fratres: nam in ea omnia debent esse communia. Et N. P. S. Ignatius in examine siue Instructione, quam pro Nonitijs instituit, ita loquitur: vt loquendi modus, sentiendi modum iuuat: Sanctum est consilium, vt assuescant non dicere, quod parentes vel fratres habeant, sed quod habebant, & c. præ se ferendo, se id non habere, quod, vt Christum omnium rerum loco habeant, reliquerunt. Et Palladius de S. Monacho Euagrius refert, quod cuidam dicenti, ipsius Patrem esse mortuum, respondit: *noli blasphemare, nec ita loquaris: pater enim meus est immortalis.* eo responso insinuans, se non alium Patrem in terra agnoscere, quàm Deum. Et hoc secundum est, quod Christus Dominus noster Apostolis suis dixit: *vnus est Pater vester, qui in cælis est.* Quod magis propriè conuenit Religiosis Apostolicam sequentibus vitam; & carnales deferentibus Patres, vt Deum tanquam specialem Patrem recipiant, qui singulari protectione ac prouidentia officium hoc erga illos præstat, multò exactius quàm erga alios sanctos: sic enim implet promissionem suam de reddendo centuplo o rem

5.

k Mat. 23. 9

Luc. 2. 48.

n Mat. 11.

2.

Reg. 33. ex
Fulsi.In Examin
c. 4. 5. 7. In
Declar. li.
tera C.In hist. Lau
ficiana 1. 41.

6.

a Mat. 32. 9

o Mat. 19. 19

quæ

uenti Patrem suum, & matrem suam: quia tunc succedit ipsemet Dominus in locum Patris & matris, excedens millies parentes terrenos, vt supra est dictum. Si enim Dauid dixit: *Pater meus & mater mea dereliquerunt me: Dominus autem assumpsit me*: quanto amplius suscipiet & proteget eos, qui non expectarunt, vt parentes eos relinquerent; sed ipsimet eos dereliquerunt: vt reciperent se sub alas sui Saluatoris? Et si Isaias Deo dicit: *qu tu Pater noster, & Abraham nesciuit nos, & Israel ignorauit nos*: quanto magis eorum erit pater, qui ipsi nolunt patres suos agnoscere, vt solum ipsum patrem agnoscant? erga eosdem adimplet Deus eminenter, quod per eundem Prophetam dixerat, quod *portaret eos in utero suo, & gestaret in suis visceribus. Et usq; ad senectutem, & usq; ad canos eos ita portaret, vt vice obiret domus, cella, lectica, ac tentorium; reruq; omnium: quia omnes in ipso habet. Ex quo fit, vt Religiosus quicquid amoris erga suos parentes habebat, conuertere debeat in amore Patris sui caelestis: ne solum amore, quo omnes Christiani tenentur; sed alio affectu centies ac millies teneriori, affectuoso, & efficaci, quam ille fuerit: quo carnales parentes diligebat, in quorum locum ipsum CHRISTVM in Patrem accepit.*

CAPVT VII.

RES PARTICVLARES IN QVIBVS EXERCERI debet
mortificatio amoris erga cognatos; & quis modus
eos amandi.

EX DICIS in proximo capite sumere debent Religiosi arma quibus sese à tentationibus defendant, quas caro & sanguis adfert, vt eos retrahat ad amorem eius, quod semel reliquerunt: apponentes securim ad radicem earum; vt memoriam & inutilem sollicitudinem deponant rerum omnium, quae ad parentes suos spectant. Nam (vt S. Basilus dixit) magnum est perfectionis impedimentum recordatio vitae superioris, & personarum ac rerum quas in ea deseruerunt. Et donec Sancto quodam eorum odio ex memoria deleantur; non est securitas, neque plena perfectio: vt Religiosus (ait S. Bernardus) sit similis Melchisedech de cuius Patre & matre nulla est memoria in mundo.

Hoc ostendendum est in primis, deponendo omnem eorum, aliquid de illis cognoscendi, illis scribendi, aut literas ab eis accipiendi: dicentes cum Apostolo *a non iudicauit me scire aliquid inter vos, nisi Iesum Christum, & hunc crucifixum*. Huius recorder, reliquorum omnium obliuiscor: nec volo me-

moriā

Psal. 6. 10

q. Isa. 63. 16.

1 C. 46. 4.

Reg. 32. 6x

Fufis.

c c

c c

In specul

Monachoru

1. Cor. 2. 2.